

TABEL DE CONCORDANTA

Directiva 2009/119/CE a Consiliului din 14 septembrie 2009 privind obligația statelor membre de a menține un nivel minim de rezerve de țiței și / sau de produse petroliere

Articol	Legislație comunitară: Directiva 2009/119/CE a Consiliului din 14 septembrie 2009 privind obligația statelor membre de a menține un nivel minim de rezerve de țiței și / sau de produse petroliere.	Articol	Legislație națională: proiect de lege	Observatii
Art. 1	Obiectiv Prezenta directivă stabilește norme care vizează garantarea unui nivel ridicat de siguranță a aprovizionării cu petrol în Comunitate prin intermediul unor mecanisme viabile și transparente bazate pe solidaritatea între statele membre, menținerea unui nivel minim al stocurilor de țiței și/sau de produse petroliere, precum și instituirea mijloacelor procedurale necesare pentru remedierea unei eventuale penurii de amploare.	Art. 1	Prezenta lege stabilește condițiile de constituire și menținere a unui nivel minim al stocurilor de țiței și/sau produse petroliere, în scopul garantării siguranței în aprovizionare, în cazul situațiilor de disfuncționalitate majoră în aprovizionare, a situațiilor de urgență deosebită sau a situațiilor de criză locală.	
Art. 2	Art. 2: Definiții În sensul prezentei directive:	Art. 2	(1) În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:	

	(a) "an de referință" înseamnă anul calendaristic pe baza căruia se colectează datele de consum sau datele referitoare la importurile nete, date care intră în calculele efectuate în scopul stabilirii nivelului stocurilor care trebuie menținute și, respectiv, a nivelului stocurilor deținute efectiv, la un anumit moment;		c) <i>an de referință</i> – anul calendaristic pe baza căruia se colectează datele de consum sau datele referitoare la importurile nete, date care intră în calculele efectuate în scopul stabilirii nivelului stocurilor care trebuie menținute și, respectiv, a nivelului stocurilor deținute efectiv, la un anumit moment	
	(b) "aditivi" înseamnă substanțe, altele decât hidrocarburile, care se adaugă la sau se amestecă cu un produs în scopul de a-i modifica proprietățile;		b) <i>aditivi</i> – substanțe, altele decât hidrocarburile, care se adaugă la sau se amestecă cu un produs petrolier, în scopul de a-i modifica sau menține proprietățile;	
	(c) "biocarburant" înseamnă un combustibil lichid sau gazos utilizat pentru transport și produs pe bază de biomasă, "biomasa" fiind fracția biodegradabilă a produselor, deșeurilor și reziduurilor provenite din agricultură (atât substanțe vegetale, cât și animale), din silvicultură și din industriile conexe acesteia, precum și fracția biodegradabilă a deșeurilor industriale și municipale;		d) <i>biocarburant</i> – combustibil lichid sau gazos utilizat pentru transport și produs pe bază de biomasă, "biomasa" fiind fracția biodegradabilă a produselor, deșeurilor și reziduurilor provenite din agricultură, atât substanțe vegetale, cât și animale, din silvicultură și din industriile conexe acesteia, precum și fracția biodegradabilă a deșeurilor industriale și municipale;	
			e) <i>cifra de afaceri</i> – veniturile realizate de titularul obligației de stocare din vânzarea de țiței și/sau produse petroliere pe piața din România, în anul de referință, după deducerea, dacă este cazul, a taxei pe valoare adăugată, precum și a altor taxe legate direct de cifra de afaceri;	
			f) <i>constituirea stocurilor minime</i> – acumularea	

			de țiței și/sau de produse petroliere, cu titlu de stocuri minime, în depozite petroliere situate pe teritoriul Uniunii Europene;	
	(d)"consumul intern" înseamnă o sumă care corespunde totalului cantităților, calculate în conformitate cu anexa II, furnizate într-o țară atât pentru uz energetic, cât și pentru alte utilizări; această sumă include și livrările către sectorul de prelucrare și livrările către industrie, transporturi, consumatori casnici și alte sectoare pentru consum final; de asemenea, include și consumul propriu al sectorului energetic (cu excepția combustibilului de rafinării);		g) <i>consum intern</i> – suma care corespunde totalului cantităților calculate în conformitate cu anexa nr. 2, furnizate atât pentru uz energetic, cât și pentru alte utilizări ; această sumă include și livrările către sectorul de prelucrare și livrările către industrie, transporturi, consumatori casnici și alte sectoare pentru consum final ; de asemenea, include și consumul propriu al sectorului energetic, cu excepția combustibilului de rafinării;	
	(e)"decizie internațională efectivă de punere în circulație a stocurilor" înseamnă orice decizie în vigoare adoptată de Consiliul director al Agenției Internaționale pentru Energie de a pune la dispoziția pieței țiței sau produse petroliere prin punerea în circulație a stocurilor membrilor săi și/sau prin măsuri suplimentare;		z) <i>decizie internațională efectivă de punere în circulație a stocurilor</i> –orice decizie în vigoare adoptată de Consiliul director al Agenției Internaționale pentru Energie de a pune la dispoziția pieței țiței sau produse petroliere prin punerea în circulație a stocurilor membrilor săi și/sau prin măsuri suplimentare;	
			h) <i>criză locală</i> – calamități naturale, dezastre,	

			conflicte și alte evenimente, cu excepția celor de natură economică, care cauzează, pe teritoriul României, întrerupere în aprovizionarea cu țiței și/sau produse petroliere sau în alimentare cu gaze naturale care necesită schimbarea destinației produselor petroliere, cum ar fi utilizarea produselor petroliere drept combustibil pentru producția de energie;	
			<i>i) delegarea obligației de stocare</i> – însărcinarea, pe o perioadă de timp limitată, a unui operator economic sau a unei entități centrale de stocare, de către un titular al obligației de stocare, cu constituirea și menținerea de stocuri minime, în contul și la dispoziția titularului obligației de stocare;	
			<i>j) depozite petroliere</i> – rezervoare, terminale de încărcare, rezervoare de alimentare a oleoductelor, șalande, tancuri petroliere pentru cabotaj, petroliere care staționează în port, buncărele navelor de navigație interioară, precum și orice alte forme de stocare a țițeiului și/sau a produselor petroliere, cu excepția oleoductelor, vagoanelor cisternă, buncărelor navelor de navigație maritimă, petrolierelor aflate în larg, rezervoarelor din stațiile de alimentare cu combustibil, precum și din orice puncte de comercializare cu amănuntul;	

			k) diminuarea stocului minim deținut - exprimă una din următoarele situații : pierderea, de către titularul obligației de stocare, a dreptului de proprietate asupra unei părți din stocul minim deținut sau pierderea, de către titularul delegat al obligației de stocare, a dreptului de proprietate asupra unei părți din stocul minim deținut în contul și la dispoziția unui titular/unor titulari ai obligației de stocare;	
	(f)"entitate centrală de stocare" (CSE) înseamnă organismul sau serviciul căruia i se pot conferi competențe de a acționa în vederea achiziționării, menținerii și vânzării de stocuri de petrol, inclusiv stocuri de urgență și stocuri specifice;		m) Entitate Centrală de Stocare/ECS - entitatea publică sau privată non profit, înființată potrivit prezentei legi, care are competența de a achiziționa, constitui, menține și vinde stocuri de petrol, inclusiv stocuri de urgență și stocuri specifice	
	(g)"disfuncționalitate majoră în aprovizionare" înseamnă o scădere substanțială și bruscă în aprovizionarea cu țiței sau cu produse petroliere intervenită în Comunitate sau într-un stat membru, indiferent dacă a condus sau nu la o decizie internațională de punere în circulație de stocuri de petrol;		l) disfuncționalitate majoră în aprovizionare – scădere substanțială și bruscă în aprovizionarea cu țiței și/sau produse petroliere intervenită în Uniunea Europeană sau într-un stat membru, indiferent dacă a condus sau nu la o decizie internațională de punere în circulație de stocuri de petrol;	
	(h)"buncăr maritim internațional" are înțelesul prevăzut în anexa A punctul 2.1 din Regulamentul (CE) nr. 1099/2008;		aa) buncăr maritim internațional – are înțelesul prevăzut de anexa A, punctul 2.1 din Regulamentul (CE) nr. 1099/2008	

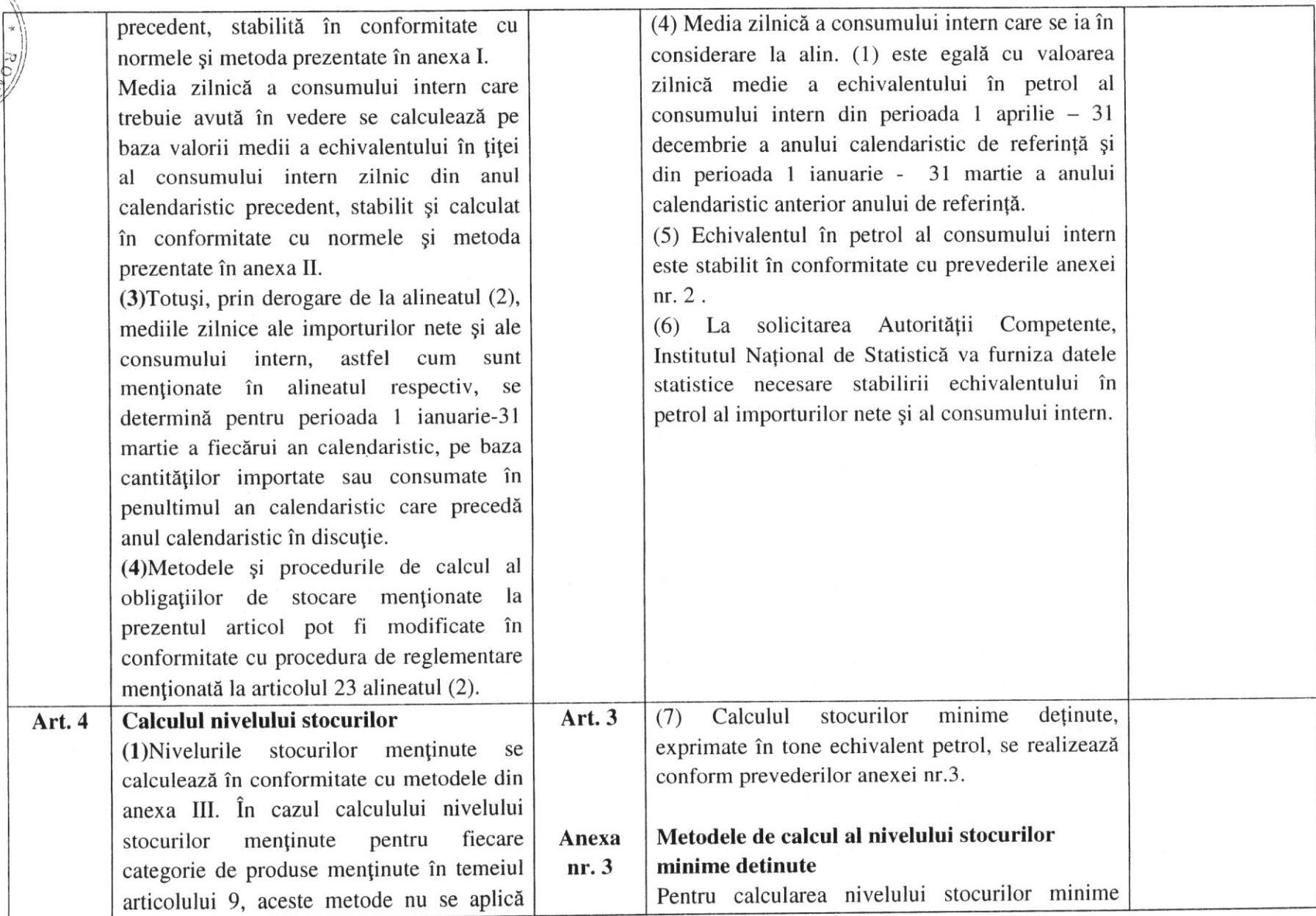
			<i>o) informație sensibilă din punct de vedere comercial</i> – informația a cărei divulgare ar putea restrânge, împiedica sau denatura concurența pe piața țițeiului și/sau a produselor petroliere și/sau care ar putea conduce la producerea de prejudicii participanților la piața țițeiului și/sau a produselor petroliere;	
			<i>p) lichidarea stocului minim deținut</i> - exprimă una din următoarele situații : pierderea, de către titularul obligației de stocare, a dreptului de proprietate asupra stocului minim deținut sau pierderea, de către titularul delegat al obligației de stocare, a dreptului de proprietate asupra stocului minim deținut în contul și la dispoziția unui titular/unor titulari ai obligației de stocare;	
			<i>q) menținerea stocurilor minime</i> – păstrarea țițeiului și/sau a produselor petroliere, cu titlu de stocuri minime, în depozite petroliere situate pe teritoriul Uniunii Europene;	
			<i>q) obligația de stocare</i> – obligația de constituire și de menținere a stocurilor minime, potrivit prezentei legi;	
			<i>r) stocuri minime</i> – stocuri de urgență și/sau stocuri specifice care trebuie constituite și menținute, în conformitate cu prevederile prezentei legi;	
			<i>t) stocuri minime deținute</i> – stocuri de urgență și/sau stocuri specifice care sunt constituite și menținute, în mod efectiv, la un moment dat, în	

			conformitate cu prevederile prezentei legi;	
	(i)"stocuri petroliere" înseamnă stocuri de produse energetice menționate în anexa C punctul 3.1 primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 ;		f) stocuri petroliere – stocuri de produse energetice prevăzute în anexa C, punctul 3.1, primul paragraf, din Regulamentul (CE) nr. 1.099/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008 privind statisticile în domeniul energiei;	
	(j)"stocurile de urgență" înseamnă stocuri petroliere pe care fiecare stat membru este obligat să le mențină, în conformitate cu articolul 3;		u) stocuri de urgență – stocuri petroliere care se constituie și se mențin pe teritoriul Uniunii Europene, de către titularii obligației de stocare, sau, după caz, de către titularii delegați ai obligației de stocare, în contul și la dispoziția titularilor obligației de stocare, în conformitate cu prevederile prezentei legi;	
	(k)"stocurile comerciale" înseamnă stocuri petroliere deținute de operatorii economici, fără ca prezenta directivă să impună menținerea acestora;		s) stocuri comerciale – stocuri petroliere deținute de operatorii economici, a căror menținere nu este obligatorie;	
	(l)"stocurile specifice" înseamnă stocuri petroliere care îndeplinesc condițiile de la articolul 9;		v) stocuri specifice – stocuri petroliere care se constituie și se mențin pe teritoriul Uniunii Europene, de către Entitatea Centrală de Stocare, în conformitate cu prevederile prezentei legi, și care sunt în proprietatea Entității Centrale de Stocare	
	(m)"accesibilitate din punct de vedere fizic" înseamnă măsurile de localizare și transport al stocurilor destinate asigurării punerii în circulație sau livrării efective către utilizatorii finali și piețe în intervale		a) accesibilitate din punct de vedere fizic – măsurile de localizare și de transport ale stocurilor minime deținute, în scopul asigurării punerii în circulație sau livrării efective către piețe și utilizatorii finali în intervale de timp și	

	de timp și condiții care să conducă la atenuarea problemelor de aprovizionare care ar fi putut surveni.		condiții care să conducă la atenuarea problemelor de aprovizionare care ar putea surveni;	
			w) situații de urgență deosebită – calamități naturale, dezastre, conflicte și orice alte evenimente, cu excepția celor de natură economică, care cauzează întrerupere în aprovizionarea cu produse petroliere în Uniunea Europeană;	
			x) titular al obligației de stocare – Entitatea Centrală de Stocare și orice operator economic care are statut de rezident în România sau de nerezident care își desfășoară activitatea în România prin intermediul unui sediu permanent și care introduce pe piața din România cantități mai mari de 500 tone țiței și/sau produse petroliere, în anul de referință;	
			y) titular delegat al obligației de stocare - operatorul economic sau Entitatea Centrală de Stocare care are sediul social într-un stat membru și care acceptă, din partea unui titular al obligației de stocare, obligația de a constitui și menține stocuri minime, pe teritoriul Uniunii Europene, în contul și la dispoziția aceluia titular al obligației de stocare	
			ab) Autoritatea Competentă – Ministerul Energiei.	
	Definițiile de la prezentul articol pot fi clarificate și modificate în conformitate cu			

	procedura de reglementare menționată la articolul 23 alineatul (2).			
Art. 17	Grupul de coordonare pentru petrol și produse petroliere (1) Prin prezenta, se instituie Grupul de coordonare pentru petrol și produse petroliere (denumit în continuare „grupul de coordonare”). Grupul de coordonare este un grup consultativ care contribuie la analiza situației din Comunitate în ceea ce privește siguranța aprovizionării cu petrol și produse petroliere și facilitează coordonarea și aplicarea de măsuri în acest domeniu.	Art. 2	<i>n) Grupul de coordonare pentru țiței și produse petroliere</i> – grup de lucru înființat în cadrul Comisiei Europene, având atribuții în conformitate cu prevederile art. 17 din Directiva 2009/119/CE; este un grup consultativ care contribuie la analiza situației din Comunitate în ceea ce privește siguranța aprovizionării cu petrol și produse petroliere și facilitează coordonarea și aplicarea de măsuri în acest domeniu	
Art. 3	Stocuri de urgență - Calculul obligațiilor de stocare (1) Statele membre adoptă toate actele cu putere de lege sau actele administrative necesare pentru a asigura, până la 31 decembrie 2012, că totalul stocurilor de petrol menținute în permanență pe teritoriul Comunității în beneficiul acestora corespund cel puțin mediei zilnice a importurilor nete pe 90 de zile sau mediei zilnice a consumului intern pe 61 de zile, oricare dintre cele două cantități este mai mare. (2) Media zilnică a importurilor nete care se ia în considerare se calculează pe baza valorii medii a echivalentului în țiței al importurilor din anul calendaristic	Art. 3	(1) Nivelul stocurilor minime reprezintă cel puțin cea mai mare valoare dintre cantitatea aferentă importurilor nete pe o perioadă de 90 de zile calculată pe baza mediei zilnice a importurilor nete și cantitatea aferentă consumului intern pe o perioadă de 61 de zile, calculată pe baza mediei zilnice a consumului intern. 2) Media zilnică a importurilor nete care se ia în considerare la alin. (1) este egală cu valoarea zilnică medie a echivalentului în petrol al importurilor din perioada 1 aprilie – 31 decembrie a anului calendaristic de referință și din perioada 1 ianuarie - 31 martie a anului calendaristic anterior anului de referință. (3) Echivalentul în petrol al importurilor este stabilit în conformitate cu prevederile anexei nr. 1.	

decât produselor care intră în respectiva categorie. (2) Nivelul stocurilor menținute la un anumit moment se calculează folosindu-se datele din anul de referință stabilit în conformitate cu normele prevăzute la articolul 3. (3) Orice stocuri de petrol pot fi incluse simultan atât în calcularea de către un stat membru a stocurilor sale de urgență, cât și în calcularea stocurilor sale specifice, cu condiția ca respectivele stocuri de petrol să îndeplinească toate condițiile prevăzute în prezenta directivă pentru ambele tipuri de stocuri. (4) Metodele și procedurile de calcul al nivelului stocurilor menționate la alineatele (1) și (2) pot fi modificate în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 23 alineatul (2). În special, se poate dovedi a fi necesar și benefic să se modifice metodele și procedurile respective, inclusiv aplicarea de deduceri prevăzută la anexa III, în vederea asigurării coerenței cu practica AIE.	deținute trebuie aplicate următoarele metode: La calculul stocurilor minime, materiile prime de rafinărie și produsele intermediare din rafinării sunt asimilate țițeiului. Stocurile de țiței se reduc cu 4 %, reprezentând randamentul mediu al nafta. Stocurile de nafta, ca și stocurile de produse petroliere pentru buncărele maritime internaționale nu se iau în calcul. Celelalte produse petroliere se contabilizează în stocuri utilizându-se una dintre metodele prezentate mai jos. Autoritatea Competentă trebuie să continue să utilizeze metoda aleasă pe toată perioada anului calendaristic în cauză. Autoritatea Competentă poate: (a) să includă toate celelalte stocuri de produse petroliere identificate în anexa C punctul 3.1 primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 și să calculeze echivalentul în petrol al acestora prin aplicarea unui factor multiplicator de 1,065; <i>sau</i> (b) să includă numai stocurile de produse de mai jos: benzină auto, benzină de aviație, carburant turboreactor tip benzină (petrol turboreactor tip nafta sau JP4), carburant turboreactor tip kerosen, petrol lampant, motorină/carburant diesel (păcură distilată), păcură (cu conținut ridicat de sulf și cu conținut redus de sulf) și să calculeze echivalentul în petrol al acestora prin aplicarea unui factor multiplicator de 1,2. În calculul stocurilor pot intra cantitățile deținute: — în rezervoarele rafinăriilor;	
---	--	--

		— în terminalele de încărcare; — în rezervoarele de alimentare a oleoductelor; — în șalande; — în tancurile petroliere pentru cabotaj; — în petrolierele care staționează în port; — în buncărele navelor de navigație interioară; — în fundul tancurilor de stocare; — sub formă de stocuri circulante; — de către mari consumatori în temeiul obligațiilor legale sau al oricărui tip de reglementări ale administrației publice. Totuși, aceste cantități, cu excepția celor deținute în rezervoarele rafinăriilor, în rezervoarele de alimentare ale oleoductelor sau în terminale, nu pot intra în calculul nivelurilor stocurilor specifice în situația în care nivelurile acestora se calculează separat de stocurile de urgență. În calculul stocurilor nu pot intra sub nicio formă: — petrolul brut care nu a fost încă produs; — cantitățile deținute: - în oleoducte; - în vagoane-cisternă; - în buncărele navelor de navigație maritimă; - în benzinării și în punctele de comercializare cu amănuntul; - de către alți consumatori; - în petrolierele aflate în larg; - sub formă de stocuri militare, inclusiv ca rezerve de stat sau de mobilizare. La calculul stocurilor minime, se aplică o reducere de 10 % cantităților calculate după una	
--	--	--	--

			dintre metodele descrise anterior. Această reducere se aplică tuturor cantităților incluse într-un anumit calcul. Cu toate acestea, reducerea de 10 % nu se aplică la calcularea nivelului stocurilor specifice și nici la calcularea diferitelor categorii de stocuri specifice în situația în care aceste stocuri specifice sau categorii se calculează separat de stocurile de urgență, în special în scopul de a verifica respectarea nivelurilor minime prevăzute pentru stocurile specifice la Anexa nr. 4.	
Art. 5	Disponibilitatea stocurilor (1) Statele membre se asigură în permanență că stocurile de urgență și stocurile specifice sunt disponibile și accesibile din punct de vedere fizic în sensul prezentei directive. Totodată, statele membre stabilesc norme cu privire la identificarea, contabilitatea și controlul stocurilor menționate, care să permită în orice moment verificarea acestora. Această cerință se aplică, de asemenea, și oricăror stocuri de urgență și stocuri specifice care sunt combinate cu alte stocuri deținute de operatorii economici.	Art. 7 Art. 15	(1) Stocurile minime se folosesc în cazul apariției unor situații de disfuncționalitate majoră în aprovizionare, a situațiilor de urgență deosebită sau a situațiilor de criză locală, în conformitate cu prevederile prezentei legi. (1) Titularii obligației de stocare au următoarele obligații: a) să îndeplinească obligația de stocare, în termenele și condiții prevăzute de prezenta lege; b) să asigure reconstituirea stocurilor minime pentru care au obligația de stocare, în termen de 30 de zile, de la data diminuării sau lichidării, în cazul în care, indiferent de motiv, acestea se diminuează sau se lichidează; c) să asigure, în mod continuu, disponibilitatea și accesibilitatea din punct de vedere fizic a stocurilor minime pentru care au obligația de stocare, pe întreaga perioadă de valabilitate a obligației de menținere a acestora;	

			d) să notifice Autoritatea Competentă despre constituirea stocurilor minime pentru care au obligația de stocare și despre structura sortimentală a stocurilor minime deținute; e) să inventarieze lunar stocurile minime deținute; f) să notifice Autoritatea Competentă, înainte cu 15 zile, despre înlocuirea, potrivit art. 4, alin. (6), a unor cantități de produse petroliere care fac parte din structura sortimentală a stocurilor minime deținute, despre motivele înlocuirii și despre perioada estimată a operațiunii de înlocuire; g) să asigure ținerea evidenței distincte a stocurilor minime pentru care are obligația de stocare, de alte stocuri, inclusiv de stocurile comerciale; h) să țină un registru special al stocurilor de urgență și, după caz, al stocurilor specifice deținute și să actualizeze registrul special al stocurilor de urgență și, după caz, al stocurilor specifice deținute; i) să furnizeze, către Autoritatea Competentă, până în data de 10 a fiecărei luni calendaristice, pentru luna calendaristică anterioară, datele și informațiile privind localizarea precisă a depozitului/depozitelor petroliere unde sunt constituite și menținute stocurile minime deținute și stocurile comerciale deținute și, mai apoi, pe fiecare depozit petrolier în parte, produsele petroliere și nivelul cantitativ al fiecărui produs	
--	--	--	---	--

			petrolier care intră în componența stocurilor minime deținute și al stocurilor comerciale deținute și, în același timp, să declare dacă stocurile minime deținute sunt disponibile pentru a fi utilizate, în cazurile prevăzute de art. 7, alin. (1); j) să păstreze, pentru o perioadă de minim 5 ani, toate datele, informațiile și documentele referitoare la constituirea, menținerea și gestionarea stocurilor minime deținute și a stocurilor comerciale deținute; k) la solicitarea Autorității Competente și/sau a Comisiei Europene, să transmită, în termen de 5 zile lucrătoare, datele, informațiile și/sau copii certificate după documentele referitoare la constituirea, menținerea și gestionarea stocurilor minime deținute și a stocurilor comerciale deținute, aferente unei perioade de maxim 5 ani, anterioare solicitării; l) să informeze Autoritatea Competentă, în termen de 5 zile lucrătoare, despre constituirea de garanții, instituirea de măsuri asiguratorii sau îndeplinirea de acte de executare silită, având ca obiect stocurile de urgență, precum și despre orice diminuare sau lichidare a stocurilor minime deținute; m) să informeze Autoritatea Competentă, în termen de 5 zile lucrătoare, despre deschiderea oricărei proceduri de prevenire a insolvenței, în măsura în care face obiectul unei asemenea proceduri;	
--	--	--	---	--

			n) să informeze Autoritatea Competentă, în termen de 5 zile lucrătoare, despre deschiderea procedurii insolvenței, a falimentului sau despre decizia de dizolvare, în măsura în care face obiectul unei asemenea proceduri/decizii; o) cu ocazia verificărilor efectuate în legătură cu modul de îndeplinire a obligațiilor de stocare și a nivelului de pregătire pentru situații de urgență, să colaboreze cu persoanele autorizate de Autoritatea Competentă și/sau de Comisia Europeană și să asigure accesul acestora la stocurile minime deținute; p) în caz de disfuncționalitate majoră în aprovizionare, a situației de urgență deosebită sau de criză locală, să pună în circulație și să livreze produsele petroliere care fac obiectul stocurilor minime deținute, către piețe și/sau utilizatorii finali, potrivit planurilor și procedurilor de urgență întocmite, potrivit prezentei legi, și să se conformeze deciziilor individuale ale Autorității Competente luate în scopul aplicării planurilor și procedurilor de urgență	
	Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a preveni orice obstacol și dificultate care ar putea afecta în mod negativ disponibilitatea stocurilor de urgență și a stocurilor specifice. Fiecare stat membru poate stabili limite sau condiții suplimentare cu privire la	Art. 7	(2) Este interzisă împiedicarea punerii în circulație și/sau livrarea efectivă, către piețe și utilizatorii finali, a stocurilor de urgență și/sau a stocurilor specifice, inclusiv a celor deținute, pe teritoriul României, în contul altor state membre, în cazul apariției situației de disfuncționalitate majoră în aprovizionare, a situației de urgență deosebită sau a situației de criză locală.	

	posibilitatea menținerii stocurilor de urgență și a stocurilor specifice proprii în afara teritoriului acestuia. (2) În cazul în care se impune aplicarea procedurilor de urgență prevăzute la articolul 20, statele membre interzic și se abțin de la luarea oricăror măsuri care ar împiedica transferul, utilizarea sau punerea în circulație a stocurilor de urgență sau a stocurilor specifice deținute pe teritoriile acestora în contul unui alt stat membru.	Art. 23	(4) În cazul în care se impune aplicarea procedurilor de urgență prevăzute la alin. (3), este interzisă orice măsură care ar împiedica transferul, utilizarea sau punerea în circulație a stocurilor de urgență sau a stocurilor specifice deținute pe teritoriul României în contul unui alt stat membru	
Art. 6	Registrul stocurilor de urgență - raportul anual (1) Fiecare stat membru instituie un registru detaliat și actualizat permanent al tuturor stocurilor de urgență menținute în beneficiul său și care nu constituie stocuri specifice. Acest registru conține în principal informațiile necesare pentru localizarea precisă a depozitului, rafinării sau instalației de depozitare în care sunt localizate stocurile în cauză, precum și cantitățile în cauză, proprietarul stocurilor și natura acestora, prin referire la categoriile identificate în anexa C punctul 3.1 din Regulamentul (CE) nr. 1099/2008. (2) În fiecare an până la 25 februarie,	Art. 16	(1) Autoritatea Competentă va ține un registru general al stocurilor de urgență deținute potrivit prezentei legi. (2) Registrul general al stocurilor de urgență va cuprinde, cel puțin, datele și informațiile privind localizarea precisă a depozitelor petroliere unde sunt constituite și menținute stocurile de urgență și, mai apoi, pe fiecare depozit petrolier în parte, titularii obligației de stocare care au constituit și mențin stocuri de urgență, în mod direct sau prin delegare, produsele petroliere care fac obiectul stocurilor de urgență, prin referire la categoriile de produse petroliere identificate prin anexa C, punct 3.1. din Regulamentul (CE) nr. 1099/2008, și nivelul cantitativ al fiecărui produs petrolier care intră în componența stocurilor de urgență	

	fiecare stat membru transmite Comisiei o copie sintetică a registrului stocurilor menționat la alineatul (1) care arată cel puțin cantitățile și natura stocurilor de urgență incluse în registru în ultima zi a anului calendaristic precedent. (3) De asemenea, în termen de 15 zile de la o eventuală solicitare din partea Comisiei, statele membre transmit Comisiei o copie integrală a registrului; în această copie datele cu caracter sensibil referitoare la localizarea stocurilor pot rămâne nedivulgate. Respectivele solicitări pot fi formulate în termen de maximum 5 ani de la data la care se referă informațiile solicitate și nu pot avea legătură cu informații referitoare la orice perioadă anterioară datei de 1 ianuarie 2013.		constituite și menținute, în mod direct sau prin delegare, de către/pentru fiecare titular al obligației de stocare, în parte. (3) Până în data de 25 februarie a fiecărui an calendaristic, Autoritatea Competentă va transmite Comisiei Europene o copie sintetică a Registrului general al stocurilor de urgență, prin care se vor evidenția cantitățile și produsele petroliere care intră în componența stocurilor de urgență, potrivit mențiunilor din registru, la data de 31 decembrie a anului calendaristic precedent. (4) În termen de 15 zile de la solicitarea Comisiei Europene, Autoritatea Competentă va transmite o copie a Registrului general al stocurilor de urgență care nu va cuprinde datele referitoare la localizarea depozitelor petroliere. (5) Modelul registrului prevăzut la alin. (1) va fi aprobat de către Autoritatea Competentă în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.	
Art. 7	Entitățile centrale de stocare (1) Statele membre pot înființa entități centrale de stocare.	Art. 20	(1) Entitatea Centrală de Stocare va putea fi constituită sub forma unei asociații, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire	

	Niciun stat membru nu poate înființa mai mult de o entitate centrală de stocare sau vreun alt organism similar. Un stat membru își poate înființa entitatea centrală de stocare proprie în orice loc de pe teritoriul comunității. În cazul în care un stat membru înființează o entitate centrală de stocare, aceasta va lua forma unui organism sau serviciu nonprofit și care acționează pentru interesul general, nefiind considerată un operator economic în sensul prezentei directive. (2) Entitatea centrală de stocare are drept misiune principală achiziționarea, menținerea și vânzarea de stocuri petroliere în sensul prezentei directive sau în vederea respectării acordurilor internaționale referitoare la menținerea de stocuri de rezervă. Entitatea centrală de stocare este singurul organism sau serviciu căruia i se poate conferi competența de a achiziționa sau vinde stocurile specifice.		la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, prin asocierea dintre statul român, reprezentat de Ministerul Energiei și doi sau mai mulți operatori economici care au calitatea de titular al obligației de stocare. Termenii și condițiile asocierii Ministerului Energiei, conform prezentului articol, se aprobă prin hotărâre a Guvernului. (2) În situația în care nu se va constitui în forma prevăzută la alin. (1), în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Entitatea Centrală de Stocare se va putea constitui, în condițiile legii, ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică. Constituirea, organizarea și funcționarea Entității Centrale de Stocare, se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Energiei. Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale Entității Centrale de Stocare se vor asigura din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat. (3) Veniturile proprii ale Entității Centrale de Stocare se constituie din tarife percepute pentru prestarea de servicii necesare îndeplinirii obligațiilor de stocare delegate din partea titularilor obligațiilor de stocare, precum și din vânzarea stocurilor petroliere. (4) Metodologia stabilirii tarifelor prevăzute la alin. (3) se aprobă prin decizie a conducerii Entității Centrale de Stocare, cu avizul Ministerului Energiei și cu cel al Ministerului Finanțelor Publice.	
--	--	--	---	--

	(3) Entitățile centrale de stocare sau statele membre pot, pentru o perioadă definită de timp, să delege sarcini legate de gestionarea stocurilor de urgență și, cu excepția vânzării și achiziției, a stocurilor specifice, dar numai: a) unui alt stat membru pe al cărui teritoriu se află aceste stocuri sau entității centrale de stocare înființate de către un alt stat membru. Sarcinile astfel delegate nu pot fi subdelegate altor state membre sau entităților centrale de stocare înființate de acestea. Statul membru care a înființat entitatea centrală de stocare, precum și fiecare stat membru pe teritoriul căruia sunt păstrate stocurile, are dreptul de a condiționa delegarea de autorizarea acestuia; b) operatorilor economici. O astfel de delegare nu poate face obiectul unei subdelegări. În cazul în care o astfel de delegare sau orice modificare sau	Art. 14	(5) Cuantumul tarifelor aferente veniturilor proprii se aprobă prin decizie a conducerii Entității Centrale de Stocare, cu avizul Ministerului Energiei. 1) Entitatea Centrală de Stocare poate subdelega obligațiile de stocare care i-au fost delegate în legătură cu stocurile de urgență, dar numai: a) entității centrale de stocare înființate de către statul membru pe al cărui teritoriu vor fi menținute stocurile de urgență; b) operatorilor economici. (2) Entitatea Centrală de Stocare nu va putea accepta delegarea obligațiilor de stocare, având ca obiect stocurile de urgență și/sau stocurile specifice deținute în contul altor state membre, decât în măsura în care stocurile de urgență și/sau stocurile specifice vor fi deținute, pe teritoriul României. (3) În cazul subdelegărilor/delegărilor prevăzute la alin. (1) și (2), obligațiile de stocare nu pot face obiectul unei noi subdelegări. (4) Orice subdelegare a obligațiilor de stocare, dintre cele prevăzute la alin. (1), precum și orice modificare sau prelungire a acesteia, se va realiza doar după: a) autorizarea subdelegării, modificării sau	
--	--	-----------------------	---	--

prelungire a acestei delegări implică sarcini care țin de managementul stocurilor de urgență și specifice deținute în alt stat membru, trebuie să fie autorizat în avans atât de către statul membru în contul căruia sunt deținute stocurile, cât și de statele membre pe teritoriul cărora se vor păstra stocurile. (4) Fiecare stat membru care are o entitate centrală de stocare îi va solicita acesteia, în conformitate cu articolul 8 alineatele (1) și (2), să publice: a) în permanență informații complete, defalcate pe categorii de produse, cu privire la volumul stocurilor pe care este dispusă să se angajeze să le mențină în contul operatorilor economici sau, dacă este cazul, la entitățile centrale de stocare interesate; b) cu cel puțin șapte luni în avans, condițiile în care este dispusă să furnizeze operatorilor economici servicii de menținere a stocurilor. Condițiile în care pot fi furnizate servicii, inclusiv condiții cu	Art. 9 Art. 22	prelungirii acesteia, de către titularul obligației de stocare; a) autorizarea subdelegării/delegării, modificării sau prelungirii acesteia, de către Autoritatea Competentă. (5) Orice subdelegare și/sau delegare a obligațiilor de stocare, dintre cele prevăzute la alin. (2), precum și orice modificare sau prelungire a acestora, se va realiza doar după autorizarea, de către Autoritatea Competentă. (3) Obligația de stocare pentru stocurile specifice nu poate fi delegată (1) Entitatea Centrală de Stocare va publica: a) în permanență, informații complete despre produsele petroliere și nivelul cantitativ al produselor petroliere, defalcate pe categorii de produse, pentru care are obligația de a accepta delegarea obligației de stocare și/sau pentru care poate accepta delegarea obligațiilor de stocare; b) cu cel puțin șapte luni în avans, condițiile în care se acceptă delegarea obligațiilor de stocare și prestarea serviciilor aferente. (2) Entitatea Centrală de Stocare va stabili condițiile prevăzute la alin. (1), lit. b), astfel încât acestea să fie obiective, transparente și nediscriminatorii.	
---	--	--	--

	privire la programarea acestora, pot fi de asemenea stabilite de către autoritățile naționale competente sau în urma unei proceduri de concurs care are rolul de a stabili cea mai bună ofertă a operatorilor sau, după caz, a entităților centrale de stocare interesate. Entitățile centrale de stocare acceptă astfel de delegări în condiții obiective, transparente și nediscriminatorii. Plățile efectuate de operatori pentru serviciile oferite de entitatea centrală de stocare nu vor depăși costurile integrale ale serviciilor prestate și nu pot fi solicitate înainte de constituirea stocurilor. Entitatea centrală de stocare poate accepta o delegare cu condiția ca operatorul să depună o garanție sau o altă formă de asigurare.		(3) Tarifele percepute de Entitatea Centrală de Stocare, pentru realizarea operațiunilor necesare îndeplinirii obligațiilor de stocare delegate, vor fi astfel stabilite, încât să nu depășească costurile integrale ale operațiunilor prestate și nu vor putea fi solicitate înainte de constituirea stocurilor minime deținute. Entitatea Centrală de Stocare va putea însă condiționa acceptarea delegării de constituirea, de către titularul obligației de stocare, a unei garanții de plată a tarifelor percepute pentru realizarea sarcinilor legate de îndeplinirea obligației de stocare.	
Art. 8	Operatori economici (1) Fiecare stat membru se asigură că orice operator economic căruia îi impune obligații de stocare în vederea îndeplinirii obligațiilor care îi revin în temeiul articolului 3 are dreptul de a delega total sau cel puțin parțial și la libera alegere a operatorului economic obligațiile de stocare, dar numai: a) entităților centrale de stocare a statului membru în contul căruia sunt menținute	Art. 9	(1) Obligația de stocare poate fi realizată, în mod direct, de către titularul obligației de stocare, prin constituirea și menținerea stocurilor minime, în depozite operate de către acesta sau, pe bază de contract, de către alți operatori economici. (2) Obligația de stocare poate fi realizată și prin delegare, caz în care constituirea și menținerea stocurilor minime, în contul și la dispoziția titularului obligației de stocare, se realizează, de către titularul delegat al obligației de stocare, în	

	stocurile respective; b) uneia sau mai multor entități centrale de stocare care și-au exprimat deja dorința de a deține astfel de stocuri, cu condiția ca astfel de delegări să fi fost autorizate în prealabil atât de către statul membru în contul căruia sunt menținute stocurile respective, cât și de către toate statele membre pe ale căror teritorii vor fi păstrate stocurile; c) altor operatori economici care dispun de stocuri în exces sau capacitate de stocare disponibilă în afara teritoriului statului membru sau în contul căruia sunt menținute stocuri pe teritoriul Comunității, cu condiția ca o astfel de delegare să fi fost autorizată în prealabil atât de către statul membru în contul căruia sunt menținute stocurile respective, cât și de către toate statele membre pe ale căror teritorii vor fi păstrate stocurile; și/sau d) altor operatori economici care au stocuri în surplus sau capacitate de stocare disponibilă pe teritoriul statului membru în contul căruia sunt menținute stocurile, cu condiția ca delegarea respectivă să fi fost comunicată în avans statului membru. Statele membre pot impune limite sau condiții cu privire la astfel de delegări.	Art. 13	depozite operate de acesta sau, pe bază de contract, de către alți operatori economici. (1) Titularii obligației de stocare, cu excepția Entității Centrale de Stocare, pot delega obligația de stocare, dar numai: a) Entității Centrale de Stocare; b) uneia sau mai multor entități centrale de stocare, altele decât Entitatea Centrală de Stocare, care s-au declarat dispuse să mențină asemenea stocuri, cu condiția ca delegarea obligației de stocare să fi fost autorizată, în prealabil, de către Autoritatea Competentă și de către statul/statele membre pe teritoriul cărora urmează a se constitui și menține stocurile de urgență; c) altor operatori economici care dețin stocuri în surplus sau capacități de stocare disponibile, pe teritoriul Uniunii Europene, cu condiția ca delegarea obligației de stocare să fi fost autorizată, în prealabil, de către Autoritatea Competentă și de către statul/statele membre pe teritoriul cărora urmează a fi constituite și menținute stocurile; d) d) altor operatori economici care dețin stocuri în surplus și/sau capacități disponibile de stocare pe teritoriul României, cu condiția ca delegarea să fi fost notificată, în prealabil, Autorității Competente (2) Orice modificare sau prelungire a unei	
--	---	-----------------------	---	--

	Obligațiile delegate în conformitate cu literele (c) și (d) nu pot face obiectul subdelegării. Orice modificare sau prelungire a unei delegări menționate la literele (b) și (c) sunt valabile doar dacă au fost autorizate în prealabil de toate statele membre care au autorizat delegarea. Orice modificare sau prelungire a unei delegări menționate la litera (d) se consideră drept o nouă delegare.		delegări, dintre cele prevăzute la alin. (1) lit. b) și c), va fi valabilă doar dacă a fost autorizată, în prealabil, în aceleași condiții ca și delegarea inițială. (3) Orice modificare sau prelungire a unei delegări, dintre cele prevăzute la alin. (1) lit. d), se consideră o nouă delegare și va fi valabilă doar dacă a fost notificată, în prealabil, Autorității Competente. (4) În cazul delegărilor prevăzute la alin. (1), lit. c) și d), obligațiile de stocare nu pot face obiectul subdelegării.	
	(2) Fiecare stat membru poate restricționa drepturile de delegare ale operatorilor economici cărora le impune sau le-a impus obligații de stocare. Totuși, în cazul în care astfel de restricții limitează drepturile de delegare ale operatorului economic la cantități care corespund la mai puțin de 10 % din obligația de stocare care i-a fost impusă, statul membru se asigură că a înființat o entitate centrală de stocare care este obligată să accepte delegări cu privire la cantitatea necesară pentru a garanta dreptul operatorului economic de a delega cel puțin 10 % din obligația de stocare care i-a fost impusă. Procentajul minim la care se face referire în prezentul alineat se majorează de la 10	Art. 11	(1) Titularii obligației de stocare vor putea delega obligația de stocare, pentru o cantitate de țiței și/sau produse petroliere care să nu depășească 70 % din cantitatea de țiței și/sau produse petroliere pentru care au obligația de stocare. (2) Fiecare titular al obligației de stocare va îndeplini obligația de stocare prin constituirea și menținerea, pe teritoriul României, în mod direct sau prin delegare, a cel puțin 50 % din stocurile minime pentru care are obligația de stocare.	

	% la 30 % până la 31 decembrie 2017.			
	(3) Fără a se aduce atingere dispozițiilor de la alineatele (1) și (2), un stat membru poate impune o obligație unui operator economic de a delega cel puțin o parte din obligația sa de stocare către entitatea centrală de stocare a statului membru.	Art. 11	(3) Prin ordin al conducătorului Autorității Competente, titularii obligației de stocare pot fi obligați să delege obligația de stocare, către Entitatea Centrală de Stocare, până la o anumită dată, pentru o perioadă determinată și pentru cantități de țiței și/sau produse petroliere de până la 30 %, din cantitățile de țiței și produse petroliere pentru care fiecare dintre aceștia are obligația de stocare. În acest caz, Entitatea Centrală de Stocare are obligația de a accepta delegarea obligației de stocare, în limitele și termenele stabilite prin ordinul conducătorului Autorității Competente	
	(4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a informa operatorii economici cu privire la modalitățile care vor fi utilizate pentru calculul obligațiilor de stocare care le sunt impuse cu cel puțin 200 de zile înainte de începerea perioadei la care se referă obligația în cauză. Operatorii economici își exercită dreptul de delegare a obligațiilor de stocare către o entitate centrală de stocare cu cel mult 170 de zile înainte de începutul perioadei la care se referă obligația de stocare în cauză. Operatorii economici care au fost informați cu mai puțin de 200 de zile înainte de data de începere a perioadei la care se referă obligația de stocare își pot exercita dreptul de delegare a obligației respective în orice	Art. 10	(1) Dreptul de delegare a obligației de stocare va putea fi exercitat, începând cu 1 august a fiecărui an calendaristic, pentru stocurile minime care urmează a fi menținute pe perioada anului calendaristic următor. (2) Autoritatea competentă notifică operatorii economici cu privire la modalitatea care a fost utilizată pentru calculul obligațiilor de stocare care le sunt impuse cu cel puțin 200 de zile înainte de începerea perioadei la care se referă obligația în cauză, iar aceștia își pot exercita dreptul de delegare a obligațiilor de stocare către o entitate centrală de stocare cu cel mult 170 de zile înainte de începutul perioadei la care se referă obligația de stocare în cauză. (2) Operatorii economici care au fostificați cu mai puțin de 200 de zile înainte de data de începere a perioadei la care se referă obligația de stocare își pot exercita dreptul de delegare a	

	moment.		obligației respective în orice moment.	
Art. 9	Stocurile specifice (1) Fiecare stat membru se poate angaja să mențină un nivel minim al stocurilor de petrol, calculat în număr de zile de consum, în conformitate cu condițiile prevăzute de prezentul articol. Stocurile specifice sunt proprietatea statului membru sau a entității centrale de stocare instituite de acesta și se păstrează pe teritoriul Comunității.	Art. 4	(1) Până la data de 30 mai a fiecărui an calendaristic, la propunerea Autorității Competente, Guvernul va aproba prin hotărâre, pentru anul calendaristic următor: a) nivelul stocurilor minime, exprimat în tone echivalent petrol; b) nivelul stocurilor de urgență și, după caz, a stocurilor specifice, care intră în componența stocurilor minime, exprimat în tone echivalent petrol; c) structura sortimentală a stocurilor de urgență și nivelul minim al stocurilor ce urmează a fi constituite și menținute pe fiecare sortiment de produs petrolier care intră în structura stocurilor de urgență, exprimat în tone și în tone echivalent petrol; d) după caz, structura sortimentală a stocurilor specifice și nivelul minim al stocurilor ce urmează a fi constituite și menținute, pentru fiecare sortiment de produs petrolier care intră în structura stocurilor specifice, exprimat în tone și în tone echivalent petrol; e) lista titularilor obligației de stocare și, în mod corelativ, nivelul minim al stocurilor ce urmează a fi constituit și menținut de fiecare titular al obligației de stocare, pentru fiecare sortiment de produs petrolier, exprimat în tone și tone echivalent petrol; f) numărul de zile de consum mediu zilnic,	

			aferent anului de referință, calculat în conformitate cu prevederile anexei nr. 4. (2) Nivelul stocului de urgență care urmează să fie constituit, de către fiecare titular al obligației de stocare, va fi direct proporțional cu ponderea cantităților de țiței și/sau produse petroliere pe care fiecare din aceștia l-a introdus, pe piața din România, în totalul cantităților de țiței și/sau produse petroliere introduse pe piața din România, în anul de referință. (3) Titularii obligației de stocare vor transmite Autorității Competente, până la data de 31 martie a fiecărui an calendaristic, cantitățile de țiței și/sau produse petroliere pe care le-au introdus pe piața din România, în anul calendaristic anterior, pe fiecare sortiment în parte, în tone și în tone echivalent petrol. (4) Prin hotărârea de guvern menționată la art. 4, alin. (1) se va indica și modul de calculul al stocurilor de urgență și/sau a stocurilor specifice a căror constituire și menținere revine în sarcina titularilor obligației de stocare. (5) Ori de câte ori se va face referire, prin prezenta lege, la un nivel cantitativ sau cantități de țiței și/sau produse petroliere și în măsura în care nu se prevede altfel, determinarea acestor cantități se va face în tone echivalent petrol. (6) Nivelul stocurilor minime, aprobat potrivit art. 4, alin. (1), poate fi redus doar pe perioada operației de înlocuire a unor cantități de produse petroliere care fac parte din structura sortimentală a acestora și numai în măsura în care înlocuirea acelor cantități de produse este necesară pentru menținerea utilității stocurilor minime, precum și	
--	--	--	---	--

			în cazul punerii în circulație a stocurilor minime, în caz de disfuncționalitate majoră în aprovizionarea cu țiței și/sau produse petroliere, a situațiilor de urgență deosebită și a situațiilor de criză locală.	
	(2) Stocurile specifice pot fi compuse exclusiv din una sau mai multe dintre următoarele categorii de produse, definite în anexa B punctul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1099/2008: - etan; - GPL; - benzină auto; - benzină de aviație; - carburant turboreactor tip benzină (petrol turboreactor tip nafta sau JP4); - carburant turboreactor tip kerosen; - petrol lampant; - motorină/carburant diesel (păcură distilată); - păcură (cu conținut ridicat de sulf și cu conținut redus de sulf); - white spirit și benzine speciale; - lubrifianți; - bitum; - parafine; - cocs de petrol. (3) Produsele petroliere care compun stocurile specifice se identifică de fiecare stat membru pe baza categoriilor	Art. 5	(1) Stocurile specifice pot fi constituite din una sau mai multe dintre următoarele categorii de produse, definite în anexa B punct 4 din Regulamentul (CE) nr. 1099/2008: a) benzină auto; b) carburant turboreactor tip kerosen; c) motorină/carburant diesel (păcură distilată); d) păcură (cu conținut ridicat de sulf și cu conținut redus de sulf); e) benzină de aviație; f) carburant turboreactor tip benzină (petrol turboreactor tip nafta sau JP4); g) petrol lampant; h) etan; i) GPL; j) white spirit și benzine speciale; k) lubrifianți; l) bitum; m) parafine; n) cocs de petrol (2) În vederea stabilirii sortimentelor de produse petroliere din care se constituie stocul specific, Autoritatea Competentă va selecta acele produse petroliere al căror consum intern totalizat reprezintă cel puțin 75% din consumul intern din	

enumerate la alineatul (2). Statele membre se asigură că, pentru anul de referință stabilit în conformitate cu regulile prevăzute la articolul 3 și cu privire la produsele incluse în cadrul categoriilor pe care le utilizează, echivalentul în țitei al cantităților consumate într-un stat membru reprezintă minimum 75 % din consumul intern calculat în conformitate cu metoda prezentată în anexa II. Pentru fiecare dintre categoriile reținute de către statul membru, stocurile specifice pe care respectivul stat membru se angajează să le mențină corespund unui anumit număr de zile de consum zilnic mediu măsurat pe baza echivalentului în țitei al acestora în anul de referință stabilit în conformitate cu regulile prevăzute la articolul 3. Echivalentele în țitei menționate la primul și al doilea paragraf sunt calculate prin aplicarea unui factor multiplicator de 1,2 la suma "livrărilor interne brute observate" agregate, conform definiției de la punctul 3.2.1 din anexa C la Regulamentul (CE) nr. 1099/2008, pentru produsele incluse în categoriile folosite sau vizate. Buncărele maritime internaționale nu se includ în acest calcul. (4) Fiecare stat membru care a decis să	Anexa 4	anul de referință, calculat în conformitate cu prevederile anexei nr. 2. Selectarea produselor petroliere se realizează în ordinea descrescătoare a ponderilor acestora în consumul intern din anul de referință, calculat în conformitate cu prevederile anexei nr. 2 (3) Calcularea cantităților de produse petroliere selectate pentru constituirea stocului specific, se realizează cu respectarea nivelurilor minime prevăzute pentru stocurile specifice din anexa nr. 4. (4) În cazul în care stocul specific nu asigură consumul mediu zilnic calculat în conformitate cu prevederile anexei nr. 4, pentru o perioadă de cel puțin 30 de zile, Autoritatea Competentă elaborează un raport anual în care prezintă măsurile adoptate pentru garantarea și verificarea disponibilității și accesibilității fizice a stocurilor de urgență, precum și măsurile adoptate pentru controlul utilizării stocurilor în situațiile prevăzute la art. 7. Raportul se transmite Comisiei Europene până la sfârșitul primei luni a anului calendaristic la care se referă. Nivelurile minime prevazute pentru stocurile specifice Pentru fiecare sortiment de produs petrolier selectat pentru constituirea stocului specific se	
---	-----------------------	--	--

mențină stocuri specifice transmite Comisiei o notificare, care se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, în care precizează nivelul respectivelor stocuri, pe care se angajează să le mențină, și durata respectivului angajament, care este de cel puțin un an. Nivelul minim notificat se aplică, de asemenea, tuturor categoriilor de stocuri specifice utilizate de statul membru. Statul membru se asigură că respectivele stocuri sunt menținute pe tot parcursul perioadei notificate fără a aduce atingere dreptului statului membru de a efectua reduceri temporare datorate exclusiv unor operații de înlocuire a unor stocuri individuale. Lista categoriilor utilizate de un stat membru rămâne în vigoare cel puțin un an și poate fi modificată numai începând cu prima zi a unei luni calendaristice. (5) Fiecare stat membru care nu și-a luat un angajament pentru toată perioada unui anumit an calendaristic de a menține stocuri specifice aferente a minimum 30 de zile de consum se asigură că cel puțin o treime din stocurile care reprezintă obligația sa de stocare sunt menținute sub formă de produse compuse în conformitate cu alineatele (2) și (3).	stabilește un nivel minim cantitativ, care, exprimat în tone echivalent petrol, reprezintă un anumit număr de zile de consum mediu zilnic, aferent anului de referință (CMZ_{pp}). Numărul de zile menționat mai sus, se aprobă de către Guvern, la propunerea Autorității Competente, prin hotărârea prevăzută la art. 4, alin. (1) din Lege. Exprimarea în tone echivalent petrol a nivelului minim cantitativ se realizează prin înmulțirea cu 1,2 a cantității de produs petrolier selectat pentru constituirea stocului specific. Astfel, nivelul minim cantitativ pentru un produs petrolier (NMC_{pp}) selectat pentru constituirea stocului specific, exprimat în tone fizice, se calculează după formula: $NMC_{pp} = (CMZ_{pp} * \text{numărul de zile de consum mediu aferent anului de referință}) / 1,2$ unde: $CMZ_{pp} = 1,2 * (\text{suma livrărilor interne brute observate agregate, conform definiției de la punctul 3.2.1 din anexa C la Regulamentul (CE) nr. 1099/2008, ale produselor petroliere selectate pentru constituirea stocului specific}) / 365$ Suma livrărilor interne brute observate ale produselor petroliere selectate pentru constituirea stocului specific nu include cantitățile din buncărele maritime internaționale. Stocul specific reprezintă suma nivelurilor minime cantitative aferente produselor petroliere selectate.	
--	--	--

	Un stat membru ale cărui stocuri specifice menținute sunt în cantitate mai mică decât cea aferentă a minimum 30 de zile de consum întocmește un raport anual în care se analizează măsurile luate de autoritățile sale naționale în vederea garantării și verificării disponibilității și accesibilității din punct de vedere fizic a stocurilor sale de urgență, conform articolului 5, și documentează în cadrul acestui raport măsurile luate pentru a permite statului membru să controleze utilizarea acestor stocuri în cazul unor perturbări în aprovizionarea cu petrol. Raportul se transmite Comisiei până la sfârșitul primei luni a anului calendaristic la care se referă			
Art. 10	Gestionarea stocurilor specifice (1) Fiecare stat membru menține un registru detaliat și actualizat în permanență al tuturor stocurilor specifice pe care le deține pe teritoriul său. Acest registru cuprinde în special toate informațiile care permit localizarea exactă a stocurilor respective. În plus, în termen de 15 zile de la o eventuală solicitare din partea serviciilor Comisiei, statele membre transmit Comisiei o copie a registrului. În această copie a registrului datele cu caracter sensibil referitoare la localizarea stocurilor pot rămâne nedivulgate. Respectivele solicitări pot fi făcute în termen de cel mult 5 ani de la data la care se referă datele solicitate.	Art. 17	(1) Autoritatea Competentă va ține un registru general al stocurilor specifice deținute potrivit prezentei legi. (2) Registrul general al stocurilor specifice va cuprinde, cel puțin, datele și informațiile privind localizarea precisă a depozitelor petroliere unde sunt constituite și menținute stocurile specifice, iar pentru fiecare depozit petrolier în parte, va cuprinde datele și informațiile privind titularul/titularii obligației de stocare care au constituit și mențin stocuri specifice, în mod direct sau prin delegare, și nivelul cantitativ al fiecărui produs petrolier care intră în componența stocurilor specifice constituite și menținute, în mod direct sau prin delegare, de către/pentru fiecare titular al obligației de stocare, în parte. (3) În termen de 15 zile, de la solicitarea Comisiei Europene, Autoritatea Competentă va transmite o	

			copie după Registrul general al stocurilor specifice, care nu va cuprinde datele referitoare la localizarea depozitelor petroliere. (4) Modelul registrului prevăzut la alin. (1) va fi aprobat de către Autoritatea Competentă în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi	
	(2) În cazurile în care stocurile specifice sunt combinate cu alte stocuri petroliere, statele membre sau entitățile centrale de stocare ale acestora iau măsurile necesare pentru a preveni deplasarea respectivelor produse combinate, proporțional cu cantitatea care reprezintă stocuri specifice, fără o autorizare scrisă prealabilă acordată de proprietarul stocurilor specifice și de autoritățile statului membru sau de entitatea centrală de stocare instituită de statul membru pe al cărui teritoriu se află respectivele stocuri.	Art. 14	(6) În cazul în care stocurile specifice sunt constituite și menținute, pe teritoriul României, în mod direct, de către Entitatea Centrală de Stocare, în combinație cu alte stocuri petroliere, Entitatea Centrală de Stocare nu va putea deplasa cantități de produse din respectivele stocuri petroliere combinate, într-o proporție egală cu cantitatea care reprezintă stocurile specifice, sau, după caz, operatorul economic care operează depozitele petroliere unde sunt menținute acele stocuri petroliere combinate nu va putea deplasa cantități de produse din respectivele stocuri petroliere combinate, într-o proporție egală cu cantitatea care reprezintă stocurile specifice, fără autorizare prealabilă acordată, în scris, de către Entitatea Centrală de Stocare. (7) În situația în care, pe teritoriul României, sunt menținute stocuri specifice, în contul altor state membre, în combinație cu alte produse petroliere, titularul delegat al obligației de stocare sau, după caz, operatorul economic care operează depozitele petroliere unde sunt menținute acele stocuri petroliere combinate nu va putea deplasa cantități de produse din respectivele stocuri petroliere combinate, într-o proporție egală cu cantitatea care reprezintă stocurile specifice, fără autorizarea prealabilă acordată, în scris, de către proprietarul /	

			proprietarii stocurilor specifice și de către Autoritatea Competentă. (8) Entitatea Centrală de Stocare nu va putea constitui și menține stocuri specifice, în combinație cu alte stocuri petroliere, pe teritoriul altor state membre, decât România, decât în cazul în care operatorul economic care operează depozitul petrolier unde urmează să fie constituite și menținute acele stocurile specifice, în combinație cu alte stocuri petroliere, își asumă angajamentul, în scris, de a nu permite deplasarea respectivelor stocuri petroliere combinate, într-o proporție egală cu cantitatea care reprezintă stocurile specifice, fără o autorizare prealabilă acordată, în scris, de către Entitatea Centrală de Stocare. (9) Procedura de autorizare și, după caz, de notificare a delegării/subdelegării obligațiilor de stocare va fi aprobată de Autoritatea Competentă, în termen de 60 de zile, de la data intrării în vigoare a prezentei legi.	
	(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru acordarea de protecție necondiționată față de executarea silită pentru toate stocurile specifice menținute sau transportate pe teritoriul lor, indiferent dacă este vorba de stocuri proprii sau de stocurile altor state membre.	Art. 8	(3) În considerarea interesului public pentru a cărui realizare sunt destinate, stocurile specifice constituite și menținute potrivit prezentei legi, precum și stocurile specifice constituite și menținute pe teritoriul României, în contul altor state membre, nu pot fi urmărite și executate silit.	
Art. 11	Efectul delegărilor Delegările menționate la articolele 7 și 8 nu modifică în niciun fel obligațiile care incumbă fiecărui stat membru în temeiul	Art. 23	Orice delegare realizată de către operatorii economici titulari ai obligației de stocare, precum și de către Entitatea Centrală de Stocare, nu modifică obligația statului român de a constitui	

	prezentei directive.		stocuri de țiței și/sau produse petroliere la nivelul stocului minim	
Art. 12	Situații statistice ale stocurilor aflate sub incidența articolului 3 (1) Fiecare stat membru întocmește și comunică Comisiei situațiile statistice referitoare la nivelul stocurilor care trebuie menținute în temeiul articolului 3, în conformitate cu normele din anexa IV. (2) Normele de întocmire a situațiilor statistice menționate la alineatul (1), stocurile acoperite, conținutul, frecvența și termenele de prezentare ale acestora pot fi modificate în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 23 alineatul (2). Regulile referitoare la transmiterea către Comisie a acestor situații pot fi, la rândul lor, modificate în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 23 alineatul (2). (3) Statele membre nu pot include în situațiile statistice privind stocurile de urgență cantitățile de țiței sau cele de produse petroliere care fac obiectul unui sechestr sau al unei proceduri de executare silită. Această dispoziție se aplică de asemenea cu privire la stocurile deținute de întreprinderi în stare de	Art. 18	(1) Autoritatea Competentă va întocmi și va comunica Comisiei Europene situații statistice referitoare la stocurile minime deținute, în conformitate cu prevederile anexelor nr. 5 și 6. (2) Autoritatea Competentă va întocmi și va comunica Comisiei Europene situații statistice lunare privind stocurile comerciale deținute pe teritoriul României fără a include în aceste situații informații sensibile din punct de vedere comercial sau informații referitoare la datele de identificare ale operatorilor economici care dețin stocurile comerciale. (3) În situațiile statistice referitoare la stocurile de urgență nu vor fi incluse cantitățile aferente stocurilor de urgență care fac obiectul unor măsuri asiguratorii sau al unor proceduri de executare silită și nici cantitățile aferente stocurilor de urgență și care sunt deținute de titularii obligației de stocare care fac obiectul procedurii concordatului preventiv, a falimentului sau a dizolvării	

	faliment sau de concordat.			
Art. 13	Situații statistice ale stocurilor specifice (1) Fiecare stat membru întocmește și comunică Comisiei, pentru fiecare categorie de produse, o situație statistică a stocurilor specifice existente în ultima zi a fiecărei luni calendaristice, precizând cantitățile și numărul de zile de consum mediu din anul calendaristic de referință pe care le reprezintă aceste stocuri. În cazul în care unele dintre aceste stocuri specifice sunt menținute în afara teritoriului unui stat membru, respectivul stat membru prezintă detalii cu privire la stocurile menținute în sau de către diferitele state membre și entitățile centrale de stocare în cauză. Statul membru specifică în detaliu dacă stocurile îi aparțin integral sau dacă acestea se află total sau parțial în proprietatea entității sale centrale de stocare. (2) Totodată, fiecare stat membru implicat întocmește și comunică Comisiei o situație a stocurilor specifice situate pe teritoriul său și care aparțin altor state membre sau entități centrale de stocare; situația reflectă nivelurile stocurilor din ultima zi a fiecărei luni calendaristice și este defalcată pe categoriile de produse identificate în conformitate cu articolul 9 alineatul (4). În respectiva situație, statul membru indică, în	Art. 18 Anexa 6	(1) Autoritatea Competentă va întocmi și va comunica Comisiei Europene situații statistice referitoare la stocurile minime deținute, în conformitate cu prevederile anexelor nr. 5 și 6 Situații statistice ale stocurilor specifice Autoritatea Competentă întocmește și comunică Comisiei, pe baza informațiilor furnizate de către Entitatea Centrală de Stocare, pentru fiecare categorie de produse, o situație statistică a stocurilor specifice existente în ultima zi a fiecărei luni calendaristice, precizând cantitățile și numărul de zile de consum mediu din anul calendaristic de referință pe care le reprezintă aceste stocuri. În cazul în care unele dintre aceste stocuri specifice sunt menținute în afara teritoriului României, se vor evidenția informațiile referitoare la aceste stocuri, cu privire la: - categoriile de produse petroliere incluse; - cantitățile aferente categoriilor de produse petroliere incluse - numărul de zile de consum mediu reprezentat de aceste stocuri; - locația și perioada de menținere a stocurilor specifice în locația menționată; - specificarea în detaliu dacă stocurile specifice se află total sau parțial în proprietatea Entității Centrale de Stocare. Autoritatea Competentă întocmește și comunică Comisiei, o situație a stocurilor specifice situate	

	fiecare caz, statul membru sau entitatea centrală de stocare implicată, precum și cantitățile aferente. (3) Situațiile statistice vizate la alineatele (1) și (2) se comunică în decursul lunii calendaristice care urmează lunii la care se referă datele conținute. (4) De asemenea, situațiile statistice se transmit fără întârziere la cererea serviciilor Comisiei. Astfel de cereri pot fi formulate în termen de maximum 5 ani de la data la care se referă datele solicitate. (5) Datele acoperite, conținutul și periodicitatea situațiilor statistice, precum și termenele pentru comunicare pot fi modificate în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 23 alineatul (2). Regulile referitoare la transmiterea către Comisie a acestor situații pot fi, la rândul lor, modificate în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 23 alineatul (2).		pe teritoriul României și care aparțin altor state membre sau unor entități centrale de stocare; Situația reflectă nivelurile stocurilor din ultima zi a fiecărei luni calendaristice și este defalcată pe categoriile de produse conforme cu lista categoriilor stabilite de statele membre sau de entitățile centrale de stocare în cauză, listă care trebuie să rămână în vigoare cel puțin un an și care poate fi modificată numai începând cu prima zi a unei luni calendaristice. În cadrul acestei situații de raportare, Autoritatea Competentă indică, în fiecare caz, statul membru sau entitatea centrală de stocare implicată, precum și cantitățile aferente. Situațiile statistice de mai sus se comunică în decursul lunii calendaristice care urmează lunii la care se referă datele conținute. La cererea Comisiei Europene, Autoritatea Competentă are obligația de a transmite situațiile statistice de mai sus, fără întârziere, dacă cererea Comisiei Europene este formulată în termen de maximum 5 ani de la data la care se referă datele solicitate.	
Art. 14	Situațiile stocurilor comerciale (1) Statele membre comunică Comisiei o situație statistică lunară referitoare la nivelurile stocurilor comerciale deținute pe	Art. 18	(2) Autoritatea Competentă va întocmi și va comunica Comisiei Europene situații statistice lunare privind stocurile comerciale deținute pe teritoriul României fără a include în aceste situații	

	teritoriul național. Totodată, statele membre se asigură că datele cu caracter sensibil sunt protejate și se abțin de la a menționa numele proprietarilor stocurilor în cauză. (2) Pe baza situațiilor care îi sunt transmise de statele membre, Comisia publică o situație statistică lunară referitoare la stocurile comerciale din Comunitate, utilizând nivelurile agregate ale acestora. (3) Normele privind comunicarea și publicarea situațiilor statistice, precum și privind frecvența acestora, pot fi modificate în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 23 alineatul (2).		informații sensibile din punct de vedere comercial sau informații referitoare la datele de identificare ale operatorilor economici care dețin stocurile comerciale.	Nu necesita transpunere Nu necesita transpunere
Art. 15	Prelucrarea datelor Comisia asigură dezvoltarea, găzduirea, gestionarea și întreținerea resurselor informatice necesare pentru recepționarea, stocarea și orice formă de prelucrare a datelor cuprinse în situațiile statistice și a oricăror alte informații comunicate de statele membre sau culese de Comisie în temeiul prezentei directive, precum și a oricăror date referitoare la stocurile petroliere colectate în temeiul			Nu necesita transpunere

	Regulamentului (CE) nr. 1099/2008 și care sunt necesare pentru întocmirea situațiilor impuse de prezenta directivă.			
Art. 16	Biocarburanți și aditivi (1) Biocarburanții și aditivii sunt luați în considerare în calculul obligațiilor de stocare în temeiul articolelor 3 și 9, numai dacă au fost amestecați cu produsele petroliere în cauză. (2) Biocarburanții și aditivii intră, de asemenea, în calculul nivelurilor stocurilor menținute efectiv, dacă: a) au fost amestecați cu produsele petroliere în cauză; sau b) sunt depozitați pe teritoriul statului membru în cauză, cu condiția ca statul membru să fi adoptat norme care să asigure că aceștia urmează să fie amestecați cu produse petroliere deținute în temeiul cerințelor de depozitare prevăzute în prezenta directivă, și urmează să fie utilizați în transporturi. (3) Normele pentru introducerea biocarburanților și a aditivilor în calculul obligațiilor de stocare și al nivelurilor stocurilor menționate la alineatele (1) și (2) pot fi modificate în conformitate cu	Art. 19	(1) Biocombustibilii și aditivii sunt incluși în calculul obligațiilor de asigurare a nivelului stocului minim numai în cazul în care aceștia au fost amestecați în produsele petroliere care se iau pentru calculul stocurilor minime, conform prezentei legi. (2) Biocombustibilii și aditivii sunt incluși în nivelul stocurilor minime deținute atunci când aceștia au fost amestecați, conform reglementărilor legale în vigoare, cu produsele petroliere care compun stocurile minime deținute sau atunci când sunt depozitați pe teritoriul României și există reglementări legale în vigoare, privind obligativitatea amestecării acestora cu produsele petroliere care compun stocurile minime și urmează să fie utilizați în activitatea de transport.	Nu necesita transpunere

	procedura de reglementare menționată la articolul 23 alineatul (2).			
Art. 17	Grupul de coordonare pentru petrol și produse petroliere (1) Prin prezenta, se instituie Grupul de coordonare pentru petrol și produse petroliere (denumit în continuare "grupul de coordonare"). Grupul de coordonare este un grup consultativ care contribuie la analiza situației din Comunitate în ceea ce privește siguranța aprovizionării cu petrol și produse petroliere și facilitează coordonarea și aplicarea de măsuri în acest domeniu. (2) Grupul de coordonare se compune din reprezentanți ai statelor membre. Acesta este prezidat de către Comisie. La invitația Comisiei, la lucrările grupului pot participa organisme reprezentative din sectorul vizat.	Art. 27	În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, prin ordin al Autorității Competente se desemnează un membru și un supleant, ca reprezentanți ai României în cadrul Grupului de coordonare pentru țiței și produse petroliere, înființat în cadrul Comisiei Europene, având atribuții în conformitate cu prevederile Directivei 2009/119/CE.	Nu necesita transpunere
Art. 18	Verificări ale nivelului de pregătire pentru situații de urgență și ale stocurilor (1) Comisia poate efectua, în coordonare cu statele membre, verificări ale nivelului de pregătire pentru situații de urgență și, în			Nu necesita transpunere

	cazul în care Comisia consideră oportun, ale stocurilor aferente. În pregătirea unor astfel de verificări, Comisia ia în considerare eforturile depuse de alte instituții și organizații internaționale și consultă grupul de coordonare. (2) Grupul de coordonare poate conveni asupra participării unor agenți autorizați și a unor reprezentanți ai altor state membre în cadrul verificărilor. Funcționari naționali desemnați ai statelor membre verificate pot însoți persoanele care efectuează verificarea. În termen de o săptămână de la anunțarea verificării menționate la alineatul (1), orice stat membru vizat care nu a informat Comisia cu privire la datele cu caracter sensibil referitoare la localizarea stocurilor în conformitate cu articolele 6 și 9 pune aceste informații la dispoziția funcționarilor Comisiei și a agenților autorizați. (3) Statele membre se asigură că autoritățile lor și responsabili cu menținerea și gestionarea stocurilor de urgență și a stocurilor specifice sunt de acord cu inspecțiile și oferă asistență persoanelor autorizate de Comisie în efectuarea respectivelor verificări. Statele membre se	Art. 28	(1) Autoritatea Competentă asistă Comisia Europeană atunci când aceasta decide să efectueze verificări ale nivelului de pregătire pentru situații de urgență precum și cazul în care aceasta decide să efectueze verificări ale stocurilor constituite și păstrate în conformitate cu prezenta lege.	Nu necesita transpunere
--	---	-----------------------	---	--------------------------------

	asigură în special că acestor persoane li se acordă dreptul de a consulta toate documentele și registrele referitoare la stocuri și dreptul de acces la toate locațiile în care stocurile sunt menținute și la toate documentele aferente. (4) Rezultatul verificărilor efectuate în temeiul prezentului articol se transmite statului membru verificat și poate fi înaintat grupului de coordonare. (5) Statele membre și Comisia se asigură că funcționarii, agenții și ale persoane care își desfășoară activitatea sub supravegherea Comisiei, precum și membrii grupului de coordonare nu au dreptul de a divulga informațiile colectate sau transmise în temeiul prezentului articol și care, prin natura lor, sunt protejate de secretul profesional, cum ar fi identitatea proprietarilor stocurilor.	Art. 29	(2) În situația în care la nivelul Grupului de coordonare pentru țiței și produse petroliere se propune participarea unor agenți autorizați sau a reprezentanților unor state membre la verificările nivelului de pregătire pentru situații de urgență și/sau ale stocurilor corespunzătoare din România sau din alt stat membru, Autoritatea Competentă va analiza oportunitatea unei asemenea participări și va mandata membrul desemnat în Grupul de coordonare pentru țiței și produse petroliere să susțină poziția României față de acest demers. (1) În situația în care Comisia Europeană anunță România asupra deciziei de a efectua verificări ale nivelului de pregătire pentru situații de urgență și/sau ale stocurilor corespunzătoare din România, în termen de o săptămână, de la data primirii anunțului, Autoritatea Competentă furnizează, în regim de confidențialitate, reprezentanților Comisiei Europene sau agenților autorizați, datele referitoare la locația stocurilor (2) Autoritatea Competentă și titularii obligației de stocare asigură condițiile necesare pentru efectuarea inspecției și acordarea de asistență	Nu necesita transpunere
--	--	-----------------------	--	--------------------------------

	(6) Obiectivele verificărilor menționate la alineatul (1) nu includ prelucrarea datelor cu caracter personal. Orice date cu caracter personal găsite sau dezvăluite în timpul verificărilor nu pot fi colectate și nu sunt luate în considerare, iar în caz de colectare accidentală se distrug fără întârziere.		persoanelor autorizate de Comisia Europeană să realizeze verificările nivelului de pregătire pentru situații de urgență și/sau ale stocurilor corespunzătoare din România. În acest sens, se asigură personalului autorizat de Comisia Europeană inclusiv accesul pentru consultarea tuturor documentelor și registrelor referitoare la stocurile constituite și păstrate în conformitate cu prezenta lege, precum și accesul la locațiile în care sunt păstrate aceste stocuri și la documentele referitoare la acestea, cu respectarea prevederilor legale în domeniul informațiilor clasificate și al protecției datelor cu caracter personal	
	(7) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta conservarea tuturor datelor, evidențelor, situațiilor și documentelor referitoare la stocurile de urgență și la stocurile specifice pentru o perioadă de minimum 5 ani.	Art. 15	(1) Titularii obligației de stocare au următoarele obligații: ... j) să păstreze, pentru o perioadă de minim 5 ani, toate datele, informațiile și documentele referitoare la constituirea, menținerea și gestionarea stocurilor minime deținute și a stocurilor comerciale deținute; ...	
Art. 19	Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor Prezenta directivă nu aduce atingere și nu afectează în niciun fel nivelul de protecție al persoanelor prevăzut în legislația comunitară sau internă privind prelucrarea datelor personale și în special nu modifică			Nu necesita transpunere

	obligățiile statelor membre în acest sens prevăzute de Directiva 95/46/CE și nici obligațiilor care incumbă instituțiilor și organelor comunitare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 45/2001 în ceea ce privește prelucrarea de către acestea din urmă a datelor cu caracter personal, în exercitarea responsabilităților care le revin.			
Art. 20	Proceduri de urgență (1) Statele membre se asigură că dispun de proceduri și iau toate măsurile necesare pentru a abilita autoritățile naționale competente să pună în circulație în mod rapid, eficace și transparent, în caz de disfuncționalitate gravă în aprovizionare, integralitatea stocurilor de urgență și specifice sau o parte din acestea și să impună restricții generale sau specifice asupra consumului, în funcție de deficitele estimate, printre altele prin atribuirea de produse petroliere anumitor categorii de consumatori cu prioritate. (2) Statele membre au pregătite în permanență planuri de urgență care să poată fi aplicate în caz de disfuncționalitate gravă în aprovizionare. Statele membre dispun măsurile organizaționale care trebuie luate pentru a asigura implementarea acestor planuri. La solicitarea Comisiei, statele membre o	Art. 24	(1) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Autoritatea Competentă va elabora și supune spre aprobare Guvernului planul de urgență pentru gestionarea situațiilor de disfuncționalitate majoră în aprovizionarea cu țiței și/sau produse petroliere, a situațiilor de urgență deosebită și a situațiilor de criză locală. (2) Planul de urgență prevăzut la alin. 1 se aprobă prin hotărâre a Guvernului care cuprinde, cel puțin: a) identificarea și evaluarea riscurilor care ar putea fi cauzate de apariția unor situații de disfuncționalitate majoră în aprovizionarea cu țiței și/sau produse petroliere, situații de urgență deosebită sau situații de criză locală; b) măsurile necesare pentru punerea în circulație, în cazul apariției unei situații de disfuncționalitate majoră în aprovizionare, în mod rapid, eficace și transparent, a stocurilor de urgență și/sau, după caz, a stocurilor specifice și, în cazul apariției unei situații de urgență deosebită sau a unei situații de criză locală, a unor cantități din stocurile de urgență și/sau din	

	informează cu privire la planurile lor de urgență și la dispozițiile de natură organizațională aferente.		stocurile specifice, sub nivelul stocului minim constituit și menținut, în contul statului român; c) consumatorii care vor fi aprovizionați, cu prioritate, cu țiței și/sau produse petroliere. (3) După aprobarea planului de urgență, Autoritatea Competentă va aproba, în termen de 60 de zile, procedurile de urgență, cuprinzând măsurile necesare pentru aplicarea planului de urgență.	
	(3) În situația existenței unei decizii internaționale efective de punere în circulație a stocurilor care afectează unul sau mai multe state membre: a) statele membre implicate își pot utiliza stocurile de urgență și stocurile specifice în vederea îndeplinirii obligațiilor internaționale care decurg din respectiva decizie. În această situație, statele membre în cauză informează fără întârziere Comisia, astfel încât aceasta să poată convoca grupul de coordonare sau să poată proceda la consultarea membrilor acestuia pe cale electronică în vederea evaluării, în special, a efectelor acestei puneri în circulație a stocurilor; b) Comisia ar trebui să recomande statelor membre să pună în circulație stocurile lor de urgență și stocurile lor specifice, parțial sau integral, sau să ia alte măsuri cu efect echivalent, după caz. Comisia poate	Art. 25	În situația existenței unei decizii internaționale efective de punere în circulație a stocurilor minime și la recomandarea Comisiei Europene, pentru punerea în circulație a stocurilor minime și/sau pentru luarea unor alte măsuri cu efect echivalent, se va proceda, după cum urmează: a) Autoritatea Competentă, cu sprijinul Ministerului Afacerilor Externe, analizează cu celeritate oportunitatea și necesitatea aplicării măsurilor recomandate de Comisia Europeană și transmite această analiză Guvernului în vederea adoptării unei hotărâri; b) hotărârea de guvern se comunică fără întârziere Comisiei Europene, de către Autoritatea Competentă.	

	acționa numai în urma consultării grupului de coordonare.			
	(4) În absența unei decizii internaționale efective de punere în circulație a stocurilor, dar dacă intervin dificultăți în aprovizionarea Comunității sau a unui stat membru cu țiței sau cu produse petroliere, Comisia informează AIE, după caz, se coordonează cu aceasta în funcție de necesități și organizează o consultare cu grupul de coordonare în cel mai scurt timp posibil, la solicitarea unui stat membru sau din proprie inițiativă. În cazul în care consultarea grupului de coordonare este solicitată de un stat membru, aceasta se organizează în termen de patru zile de la solicitare, cu excepția cazului în care statul membru este de acord cu o perioadă mai lungă. Pe baza rezultatelor examinării situației de către grupul de coordonare, Comisia stabilește dacă există sau nu o disfuncționalitate gravă în aprovizionare. În cazul în care se constată existența unei disfuncționalități grave în aprovizionare, Comisia autorizează punerea în circulație totală sau parțială a cantităților din stocurile de urgență și din stocurile specifice propuse în acest scop de către statele membre implicate.	Art. 26	(1) În situația în care Autoritatea Competentă este în posesia unor date și informații pe baza cărora poate presupune că a apărut o situație de disfuncționalitate majoră în aprovizionarea cu țiței și/sau produse petroliere în România, va solicita Comisiei Europene să constate existența disfuncționalității grave în aprovizionare. (2) În cazul în care, urmare a consultării de la alin. (1), Comisia Europeană stabilește că există o situație de disfuncționalitate majoră în aprovizionarea cu țiței și/sau produse petroliere în România și autorizează utilizarea parțială sau totală a stocurilor constituite și păstrate în temeiul prezentei legi, Autoritatea Competentă declară situația de disfuncționalitatea majoră în aprovizionarea cu țiței și/sau produse petroliere în România și pune în aplicare Planul și procedurile de urgență.	
	(5) Statele membre pot pune în circulație stocuri de urgență sau stocuri specifice sub		(3) În situația constatării unor situații de urgență deosebită sau de criză locală, Autoritatea	

	nivelul minim obligatoriu prevăzut de prezenta directivă în cantitățile minime necesare pentru un prim răspuns în cazuri de urgență deosebită sau pentru a face față unor crize locale. În astfel de cazuri, statul membru informează fără întârziere Comisia cu privire la cantitatea pusă în circulație. Comisia transmite aceste informații membrilor grupului de coordonare.		Competentă declară situația de urgență deosebită sau, după caz, situația de criză locală și pune în aplicare Planul și procedurile de urgență și informează Comisia Europeană cu privire la cantitățile de produse petroliere care au fost puse în circulație din stocurile de urgență și/sau stocurile specifice, potrivit Planului și procedurilor de urgență. (4) Declararea situațiilor de disfuncționalitate majoră în aprovizionare cu țiței și/sau produse petroliere în România, a situațiilor de urgență deosebită și a situațiilor de criză locală se face prin decizie a conducătorului Autorității Competente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a I – a, și se notifică Comisiei Europene	
	(6) În cazul aplicării alineatelor (3), (4) sau (5), statele membre sunt autorizate să mențină temporar niveluri ale stocurilor inferioare celor prevăzute de prezenta directivă. În acest caz, Comisia stabilește, pe baza rezultatelor consultării grupului de coordonare și, dacă este cazul, în coordonare cu AIE, precum și ținând seama în special de situația piețelor internaționale ale petrolului și produselor petroliere, un termen rezonabil în care statele membre sunt obligate să își reconstituie stocurile până la refacerea nivelurilor minime obligatorii.	Art 4	(6) Nivelul stocurilor minime, aprobat potrivit art. 4, alin. (1), poate fi redus doar pe perioada operației de înlocuire a unor cantități de produse petroliere care fac parte din structura sortimentală a acestora și numai în măsura în care înlocuirea acelor cantități de produse este necesară pentru menținerea utilității stocurilor minime, precum și în cazul punerii în circulație a stocurilor minime, în caz de disfuncționalitate majoră în aprovizionarea cu țiței și/sau produse petroliere, a situațiilor de urgență deosebită și a situațiilor de criză locală	
	(7) Deciziile adoptate de Comisie în temeiul			Nu necesita

	prezentului articol nu aduc atingere eventualelor alte obligații internaționale impuse statelor membre implicate.			transpunere
Art. 21	Sanctiuni Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor naționale luate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile astfel prevăzute trebuie să fie efective, proporționale și disuasive. Statele membre notifică Comisiei dispozițiile respective până cel târziu la 31 decembrie 2012 și o informează de îndată cu privire la orice modificare ulterioară a acestora.	Art. 30	Constituie contravenții, în măsura în care, potrivit legii penale, nu constituie infracțiuni, următoarele fapte: a) împiedicarea punerii în circulație și livrarea efectivă către piețe sau utilizatorii finali a stocurilor de urgență și/sau a stocurilor specifice, inclusiv a celor deținute, pe teritoriul României, în contul altor state membre, în cazul declarării situațiilor de disfuncționalitate majoră în aprovizionare, a situațiilor de urgență deosebită sau a situațiilor de criză locală; b) netransmiterea către Autoritatea Competentă, de către titularii obligației de stocare, până la data de 31 martie a fiecărui an calendaristic, a cantităților de țiței și/sau produse petroliere pe care aceștia le-au introdus pe piața din România, în anul calendaristic anterior, pe fiecare sortiment în parte, în tone și în tone echivalent petrol, potrivit art. 4, alin. (3). c) nedelegarea, de către titularul obligației de stocare, a obligației de stocare, către Entitatea Centrală de Stocare, potrivit art. 11, alin. (3); d) neacceptarea de către Entitatea Centrală de Stocare a delegării obligației de stocare, potrivit art. 11, alin. (3); e) nerespectarea de către titularul obligației de stocare a obligațiilor prevăzute la art. 15, alin. (1), lit a) – c) și p); f) nerespectarea de către titularul obligației de stocare a obligațiilor prevăzute la art. 15, alin.	

		Art. 31	(1), lit. d) – o); g) nerespectarea de către Entitatea Centrală de Stocare a prevederilor art. 21, alin. (1); h) nerespectarea de către Entitatea Centrală de Stocare a prevederilor art. 21, alin. (2). Prin derogare de la prevederile art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, contravențiile prevăzute la art. 29 se sancționează astfel: a) cu amendă cuprinsă între 1% - 3%, din cifra de afaceri realizată pe teritoriul României, în anul financiar anterior, în cazul contravențiilor prevăzute la art. 30, lit. a) și e); b) cu amendă cuprinsă între 0,5% - 1%, din cifra de afaceri realizată pe teritoriul României, în anul financiar anterior, în cazul contravențiilor prevăzute la art. 30 lit. c), d) și f) - h); c) cu amendă cuprinsă între 5.000 – 50.000 lei, în cazul contravenției prevăzute la art. 30, lit. a), pentru situația în care contravenientul este persoană fizică; d) cu amendă cuprinsă între 100.000 – 300.000 lei, în cazul contravențiilor prevăzute la art. 30, lit. a) și e), pentru situația în care contravenientul este Entitatea Centrală de Stocare, aflată în perioada primului an financiar de funcționare; e) cu amendă cuprinsă între 50.000 – 100.000	
--	--	-----------------------	---	--

			lei, în cazul contravențiilor prevăzute la art. 30, lit. a) și e), pentru situația în care contravenientul este Entitatea Centrală de Stocare, aflată în perioada primului an calendaristic de funcționare ; f) cu amendă cuprinsă între 50.000 – 100.000 lei, în cazul contravențiilor prevăzute la art. 30, lit. b).	
		Art. 32	(1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către agenți constataitori desemnați de Autoritatea Competentă. (2) Contravențiilor prevăzute la art. 29 le sunt aplicabile, în măsura în care prezenta lege nu dispune altfel, dispozițiile cuprinse în Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.	
Art. 22	Evaluarea aplicării Până la 31 decembrie 2015, Comisia revizuieste funcționarea și punerea în aplicare a prezentei directive.			Nu necesita transpunere
Art. 23	Procedura comitetului (1) Comisia este asistată de un comitet. (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE .			Nu necesita transpunere
Art. 24	Abrogare Directiva 73/238/CEE , Directiva 2006/67/CE și Decizia 68/416/CEE se			Nu necesita transpunere

	abrogă, cu efect de la 31 decembrie 2012. Trimiterile la directivele abrogate și la decizia abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă.			
Art. 25	Transpunere (1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 31 decembrie 2012. Prin derogare de la primul paragraf, statele membre care nu sunt membre AIE până la 31 decembrie 2012 și care își asigură consumul propriu de produse petroliere integral prin importuri adoptă actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolului 3 alineatul (1) din prezenta directivă până la 31 decembrie 2014. Până în momentul în care statele membre în cauză adoptă măsurile respective, acestea vor trebui să mențină stocuri de petrol corespunzătoare mediei zilnice a importurilor nete pe 81 de zile. Atunci când statele membre adoptă măsuri, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri. (2) Statele membre comunică Comisiei			Nu necesita transpunere

	textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.			
Art. 26	Intrarea în vigoare Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.			Nu necesita transpunere
Art. 27	Destinatari Prezenta directivă se adresează statelor membre.			Nu necesita transpunere
		Art. 33	Capitolul X. Dispoziții tranzitorii și finale Hotărârea Guvernului nr. 565/2016 privind stabilirea nivelului stocurilor de urgență și aprobarea modului de transpunere a obligațiilor de constituire și menținere a stocurilor de urgență pentru țiței și/sau produse petroliere de către operatorii economici în anul 2016 va produce efecte până la 31 decembrie 2017.	
		Art. 34	(1) Competența organizării punerii în aplicare a prezentei legi revine Autorității Competente. (2) În exercitarea competențelor Autorității Competente, privind organizarea executării prezentei legi, conducătorul acesteia va putea emite ordine, decizii și instrucțiuni care vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I. (3) Autoritatea Competentă are obligația de a nu divulga informațiile sensibile din punct de vedere comercial, pe care le-a dobândit cu ocazia exercitării atribuțiilor prevăzute de prezenta lege.	

			(4) Stocurile petroliere aferente rezervei de stat sau rezervelor de mobilizare nu intră sub incidența prezentei legi, inclusiv în ceea ce privește instituirea obligațiilor de stocare, de evidență sau de calcul al stocurilor minime. (5) În limita existenței unor eventuale capacități de stocare disponibile și/sau stocuri disponibile în patrimoniul Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, aceasta poate desfășura activități cu caracter comercial în calitate de titular delegat al obligației de stocare, conform art. 13, alin. (1), lit. d), în condițiile și conform procedurii aprobate prin hotărâre a Guvernului.	
		Art. 35	Stocurile constituite în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2002 privind constituirea și menținerea stocurilor minime de siguranță pentru țiței și produse petroliere, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 677/2002, cu modificările și completările ulterioare, se administrează în continuare de Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, regimul juridic al acestora fiind următorul: a) stocuri intangibile și stocuri rezervă de stat reîntregite până la nivelul maxim de constituire, aprobat prin Nomenclatorul produselor rezervă de stat; b) stocuri disponibile, administrate conform Legii nr. 82/1992 privind rezervele de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, alte cantități decât cele prevăzute la lit. a).	

		Art. 36	La data intrării în vigoare a prezentei legi, Legea nr. 360/2013 privind constituirea și menținerea unui nivel minim de rezerve de țiței și de produse petroliere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 818 din 21 decembrie 2013 se abrogă.	
		Art. 37	Anexele nr. 1 - 6 fac parte integrantă din prezenta lege.	